

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 21 december 2015

1500/2015

Lag om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om djursjukdomar (441/2013) 3 § 1 mom. 2 punkten, 46 § 3 mom., 52 § 1 mom., 73 § 2 mom., 74 § 2 mom., 85 § 2 mom., 99 § 3 mom., 102 och 106 § samt 113 § 1 mom. som följer:

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas på genomförandet av följande Europeiska unionens rättsakter om bekämpning av djursjukdomar och på genomförandet av rättsakter som antagits med stöd av dem, om inte annat föreskrivs om genomförandet av rättsakterna någon annanstans i lag:

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 576/2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003 (*förordningen om sällskapsdjur*),

46 §

Tillståndsplikt för verksamhet i samband med artificiell reproduktion av djur

Sperma som avses i 1 mom. får endast förvaras på en godkänd station för insamling av sperma, i ett godkänt spermalager eller i utrymmen som hör till en godkänd embryoproduktionsgrupp. Embryon som avses i 2 mom. får endast förvaras i utrymmen som hör till en godkänd embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp, på en godkänd station för insamling av sperma eller i ett godkänt spermalager. Kraven gäller dock inte aktörer som förvarar sperma eller embryon för att användas för artificiell reproduktion av djur som de äger eller har i sin besittning, eller för förvaring av sperma för seminering av hästdjur i Finland.

52 §

Godkännande av ett spermalager

Regionförvaltningsverket godkänner ett spermalager på ansökan. Ett godkännande förutsätter

1) att lagret förfogar över för verksamheten lämpliga utrymmen och redskap och att det är så konstruerat och isolerat samt går att underhålla så att spermans hygieniska kvalitet inte äventyras och så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

RP 68/2015
JsUB 7/2015
RSv 58/2015

2) att det har utsetts en veterinär som ansvarar för att förhindra spridning av djursjukdomar i lagret, och

3) att lagerpersonalen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

73 §

Transport av däggdjur och fåglar

Fordon som används för transport av nötkreatur, svin, får, getter eller fjäderfä över Finlands gränser ska rengöras och desinficeras vid en godkänd desinfektionsplats för transportfordon innan djuren lastas och efter det att transportfordonet återvänt till Finland före en ny transport. Under transporten får djuren inte komma i kontakt med djur med lägre hälsostatus än de djur som transporteras. Den som transporterar nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat ska separat för varje transportmedel föra förteckning över de djur som transporteras. Förteckningen ska bevaras i minst tre år.

74 §

Transport av vattenlevande djur

Den som transporterar vattenlevande djur ska se till att djurens hälsostatus inte förändras under transporten och att transporten varken på avgångsplatsen, på transiteringsplatserna eller på destinationsplatsen äventyrar de vattenlevande djurens hälsostatus. Ett byte av vattnet i transportbehållare under transporten får inte försämra hälsostatusen hos de vattenlevande djur som transporteras och inte heller medföra risk för spridning av djursjukdomar. Vid transport av vattenlevande djur över Finlands gränser får vattnet i transportbehållare bytas endast på platser som godkänts för vattenbyte.

85 §

Regionförvaltningsverket

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om regionförvaltningsverkets uppgifter ska verket

1) upprätthålla beredskapen för djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och göra upp beredskapsplaner för djursjukdomar för verksamhetsområdet,

2) ordna utbildning för kommunalveterinärer,

3) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag till den del uppgifterna inte hör till Livsmedels säkerhetsverkets eller kommunalveterinärens behörighet,

4) i de renslakterier som avses i livsmedelslagen och i anläggningar som finns i anslutning till dem utföra sådana uppgifter för bekämpning av djursjukdomar som enligt denna lag annars hör till kommunalveterinärens uppgifter.

99 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheternas prestationer

— — — — —
 Med avvikelse från 2 mom. tas det inte ut någon avgift för ett officiellt veterinärintyg för djurprodukter som ska sändas till stater utanför Europeiska unionen, om kommunen tar ut en avgift för samma veterinärintyg eller för ett veterinärintyg som gäller samma exportparti.
 — — — — —

102 §

Ansvar för de kostnader som utrotning av en djursjukdom orsakar

När ett beslut om avlivning av djur eller bortskaffande av egendom verkställs svarar staten för de kostnader som arbetet vid verkställigheten samt rengörings- och desinfektionsåtgärder i samband med den föranleder. Detsamma gäller kostnaderna för anordningar och utrustning samt redskap och ämnen som används vid verkställigheten. Aktörens kostnader och det arbete som aktören själv utför kan dock inte ersättas av statens medel, om inte det är fråga om en sjukdom hos vattenbruksdjur.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. svarar staten inte för kostnaderna i de fall där aktören ska verkställa beslutet.

106 §

Begränsningar vid betalning av kostnader och ersättningar

På de kostnader och ersättningar som nämns i detta kapitel tillämpas i fråga om företag inom jordbrukssektorn det som föreskrivs i kapitel I och artikel 26 i kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 193, 1.7.2014, s. 1).

De kostnader och ersättningar som avses i detta kapitel betalas till företag inom vattenbrukssektorn som stöd enligt avsnitt 5.4 i riktlinjerna för granskning av statliga stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (2015/C 217/01).

De kostnader och förluster som avses i detta kapitel ersätts inte, om de har uppkommit vid bearbetning av livsmedelsprodukter, vid tillverkning av övriga djurprodukter eller djurfoder eller vid handel med livsmedel eller övriga produkter, eller om de uppkommit för

- 1) ett sådant stort företag som avses i artikel 2.26 i den förordning som nämns i 1 mom. och som bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn, eller
- 2) ett företag som inte har iakttagit ett sådant beslut om återkrav av stöd som avses i 1 § i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd (300/2001).

För förluster som avses i 103—105 § betalas det inte ersättning till sådana företag i svårigheter som avses i artikel 2.14 i den förordning som nämns i 1 mom., om inte sjukdomsutbrottet är orsaken till att företaget hamnat i svårigheter.

De kostnader och förluster som avses i detta kapitel ersätts inte heller om de har orsakats av en djursjukdom som inte anges i den av Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsa upprättade förteckningen över djursjukdomar, i del II i bilaga IV till det direktiv som nämns i 3 § 2 mom. 22 punkten i denna lag eller i bilaga I eller II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmateri-

al, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG.

Ersättningsbeloppet minskas med de ersättningar som på basis av ett försäkringsavtal eller någon annan lag ska betalas för samma kostnader eller förluster.

113 §

Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls

Om det vid en inspektion som avses i 64 § eller vid en inspektion på basis av en misstanke som avses i 90 § 1 mom. konstateras att ett djur eller en djurprodukt som kommer från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i 9 kap., får kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska hållas i karantän eller isoleras på destinationsplatsen eller på en av myndigheten i fråga anvisad annan plats, eller att produkten ska förvaras på destinationsplatsen eller på en av myndigheten i fråga anvisad annan plats till dess att aktören har avhjälpt bristerna. Kommunalveterinären får fatta nämnda beslut endast i en brådskande situation där regionförvaltningsverket ännu inte har vidtagit några åtgärder i ärendet. Kommunalveterinären ska omedelbart lämna regionförvaltningsverket uppgift om sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Stöd som avses i 106 § 2 mom. i denna lag får inte betalas förrän Europeiska kommissionen har godkänt stödsystemet.

Helsingfors den 17 december 2015

Republikens President

Sauli Niinistö

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen